

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Sexto Nonas Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

sepulchrum) ad alterum latus extendi posset; quæ quotidie in partes diuisa, maximè pro febricitantibus, non imminuitur, nec minimum decrefcit, fimilitudine Crucis Dominicæ, in qua idem miraculum dudum apparuit. Mitra autem ex linteo dumtaxat albo confecta, hodieque Valentia apud Eremitas Augustinianos afferuatur: sicuti venerandum eius caput in Archicænobio nostro Præmonstratenfi in Francia, quod diebus solemnioribus in supplicatione circumferretur; quo in loco olim Sanctissimo P. N. Norberto auream suam è cælo Regulam præmonstrauit, prout Christus sacram Ædem, & Sanctissima Deipara candidum habitum, de quibus hi extant versus:

*Aurelius dat auream Legem. Ordinis
Spondetur Author calitur. dat Candidam
Maria vestem. Crux, locum Ædis prænotat:
Et esse Præmonstratus Ordo nisi hic potest.*

M A R T I V S.

Sexto Nonas Martij.

2.
Mart.

Vide cap.
56. Apot.
Spir. fol.
267.

In Anglia S. Ceaddæ Episcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras virtutes Beda commemorat.

DE eo scribit Beda histor. de gest. Angl. 1.3.c.28. & 1.4.c.3. ubi agit de eius obitu. idem in epitome recenset eius ordinationem anno Domini 664. Claruit, ut idem scribit, temporibus Vitaliani Pontificis.

12.
Mart.
Vide cap.
31. Apot.
Spir. fol.
170.

Romæ S. Gregorij Papæ & Ecclesiæ Doctoris eximij, qui ob res præclare gestas atque Anglos ad Christi fidem conuersos, Magnus est dictus, & Anglorum Apostolus appellatus.

Quod

QUOD hîc dicitur de conuersione Anglorum, intelligendum venit, non quasi ipse in propria persona eos conuerterit ad fidem Christi, sed quia eò destinauit S. Augustinum in monasterio suo Romano Abbatē, cum quadraginta ferme socijs, qui Edilberthum regem Cantiorum (hodie Cantuaria dicitur) cum tota sua gente baptizauit, & Christianæ fidei doctrina instruxit, anno circiter 590.

Quod enim diuinitus quasi impeditus, quia ad maiora reserua-
batur, per se exequi non potuit, per S. Augustinum postmodum
perfecit. Diuinitus, inquam, quia ut narrat Ioannes Diaconus in l. 1. c. 21.
eius vita, cum Romæ venales in foro videret pueros candidos & 23. & 24.
venustos, sed Paganos, Paganorum filios, ingemiscens, rogauit quo
nomine vocarentur? Mercator respondit, Angli vocantur. at ille:
Benè, inquit, Angli quasi Angeli, quia Angelicos habent vultus,
& tales Angelorum in cælis decet esse conciuēs. Iterum ergo inter-
rogat quod nomen haberet ipsa Prouincia? Mercator respondit,
Prouinciales illi, Deiri vocantur. & Gregorius: Benè, inquit,
Deiri, quia de ira sunt eruendi, & ad Christi gratiam conuocan-
di. Rex ait illius prouinciæ, quomodo nuncupatur? Mercator
respondit: Aëlle vocatur. & Gregorius alludens ad nomen, dixit:
Benè, quia rex dicitur Aëlle; Alleluia enim in laude Crea-
toris in partibus illis oportet decantari. Quocirca ipse in An-
gliam à Benedicto Pontifice mitti petijt, & impetrauit. Verum
cum in Angliam pergeret, in loco quopiam quiescens & lectitans,
superueniens locusta coëgit eum paululum à legendo quiescere,
& ex consideratione nominis, docuit eum in eodem loco re-
stare debere. Tunc fertur dixisse: Locusta, inquit, dici potest,
quasi, loco stat. Et ecce mox superuenientes Legati à Pontifice
missi, eum redire compulerunt; populus enim Romanus id à Pon-
tifice petierat, immò extorserat, dicendo ei: *Petrum offendisti, Romam
destruxisti, quia Gregorium dimisisti.* Nimirum Deus eum non Angliæ,
sed totius Ecclesiæ Doctorem & Rectorem destinabat. quocirca ipse
paulo post creatus est Pontifex, ac mox S. Augustinum, vt dixi, in
Angliam destinauit.

Reliquas tanti Pontificis heroicas planè res gestas, vide apud Ba-
ronium per singulos annos accuratè recensitas. Stupendum certè,
hominem tam frequentibus infirmitatibus afflictatū, ad eò indefesso

studio pro Ecclesia Dei semper potuisse laborare : inter quas familiaris erat illi , inquietum illud malum, podagra, qua sapissimè grauius valde cruciabatur. Certè, inquit Baronius, si numerandos suscipias sanctitate celebres homines qui podagræ morbo afflictati sunt, copiosum conficies catalogum. Quò redarguas eos, qui voluptuosos ex podagræ doloribus arguunt homines. Ad B. Olympiadis nuptias vocatus Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ excusat se fuisse impeditum. eadem grauius vexatus fuit S. Leander Hispalensis Episcopus S. Gregorio admodum familiaris, alijque quàm plurimi, & quàm sanctissimi.

Sextodecimo Kalend. Aprilis.

17.
Mart.

Niuigellæ in Brabantia S. Gertrudis virginis, quæ clarissimo genere orta, despiciens mundum, & toto vitæ suæ cursu in omnibus sanctitatis officijs se exercens, Christum sponsum in cœlis habere meruit.

Vide cap.
48. Apot.
Spir. fol.
243.

ITa Martyrologium Romanum, quod meritò eam dicit clarissimo genere ortam, nam patrem habuit Pipinum Landensem, quem primum Ducem Brantiæ, ex Maiore-domus Franciæ nuncupant. Dixi in Apotheca mea, solere maiores nostros aquam ex puteo eius haurire, eaque contra mures, domos & agros suos aspergere: idem cum fructu fieri consuevit Augustæ Vindelcorum, per cineres ex tumulo S. Vdalrici Episcopi desumptos, vt Marcus Velferus in notis ad illius vitam obseruauit.

Porro sunt & aliæ in Belgio nostro huius nominis & sexus Sanctitatis opinionè celebres, vt Venerab. Gertrudis Oistensis, Delfis in Hollandia Beggina, quæ ob singularem erga Christum passum pietatem, eius stigmatibus insigniri meruit, obiitque ibidem anno 1358. cuius encomium extat in fasciculo temporum ad an. 1374. & in vernaculis Hollandiæ chronicis. item S. Gertrudis Adalbaldi Ducis Duacensis auia, quæ post mortem Rigomari coniugis sui monasterium in Hamatico ædificauit, cui ipsa præfuit, & vbi anno 655. viuere desijt. translata postmodum ex Hamaticensi Cœnobio, ad Marchia-